

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

batur. Quæ (vt S. Chryſtoſtomus perpendit) duas inſignes mortificationes cõplectebatur: alteram, quod mundus, eiusq; magnalia ipſum tanquam rem mortuam deſerebant; nec ipſum, captiuum poſt ſe trahebant: nec tangebant ſp̄itricum; alteram, quod ipſe etiam eſſet illis tanquam mortuus, neque enim ea amabat, nec æſtimabat, nec ſe patiebatur vinciri ab eis. Et concludit idem S. Nihil hac mortificatione felicius: hoc enim eſt beatæ vitæ fundamentum. *O beati mortui, qui in Domino moriuntur* hoc genere mortificationis, a modo enim dicit ſp̄itus, vt *requieſcant à laboribus ſuis*. Omnis enim labor & moleſtia ſp̄itus ceſſat: cū felix hæc mors obtinetur. Ad hæc igitur aſpiremus ad eã cõtendamus: ſic enim moriẽtes, vitã obtinebimus felicẽ ac lætã: cū ſic mori mundo, ſit viuere Chriſto, qui eſt vitæ gaudiũ, & gloria noſtra.

§. 3.

Sed Qvis ad talem perfectionis gradum in ſpirituali vita tam precioſum poterit peruenire? Idem P. S. Ignatius reſpondet: ad eum obtinendum, maius, ac impenſius ſtadium cuiuſque ſit, quærere in Domino maiorem ſui abnegationem, & continuam in rebus omnibus, quoad poterit mortificationem. non ſolum in materia votorum, ſed & in reliquis rebus, quas Regule inſinuant, nulla excepta: ita vt quiſque dicere poſſit illud canticorum: *manus mee ſtillauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha præbariſſima*. Et quænam hæc eſt myrrha adeo ſelecta, & copioſa: vt vtramque manum & vtriuſque digitos impleat, niſi gradus mortificationis, in quibus anima Religioſa ſe exercet? Quinque gradus ad vota pertinentes ſunt ſicut myrrha in quinque digitos dextræ manus diſtributa, quæ eſt prima ac præcipua in operando: cuſtodia enim votorum eſt ſubſtantia Religionis, & in ea maxima eius fortitudo cõſiſtit. Myrrha autem ſiniſtræ manus, quæ ſuis quinque digitis dexteram iuuat, ſignificat alios quinque gradus mortificationis, ad quos reliqua reducuntur, quæ Regule commendat, ad ipſa vota melius ſeruanda; & aſcendendum ad perfectionis celſitudinem. *Primus* mortificationis gradus eſt circa perſonas ſæculares, & nominatim circa parentes, cognatos, amicos, & notos, quos in mûdo habuerant, mortificandi, inquã ſunt inordinati affectus, qui remãſerint, aut recẽs viſceſcent; & nimia delideria cū eis agendi. *Secundus* gradus eſt circa perſonas eiufdẽ Religionis, & locũ habitationis; vt abſcindatur inordinationes, quæ poſſunt euenire, aut ex nimia amicitia & cõmunicatione; aut contra ex diſſenſione & diſcordia. *Tertius* eſt circa ordinarias occupaciones, officia, & miniſteria: ſiue ſpectet ad cultũ Diuinum & familiaritatẽ cū Deo Domino noſtro, qualis eſt vſus chori, & cãtus, & exercitia orationis; ſiue ad officia domeſtica & temporalia; ſiue ad ſtudia aut miniſteria in bonũ proximorũ: in omnibus. n. eſt copioſa materia mortificationis. ſine qua nunquam rectẽ ſient. Er quoniam poſſibile non eſt, vt aliqui defectus

In 6. c. ad

Galat.

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

defectus non sint in Religione. *quartus* gradus est circa id totum, quod spectat ad correctionem fraternam, tam ex parte correctoris, ne suo officio desit; quam ex parte corrigendi; ut correctionem ferat, sicut oportet. Denique *quintus* gradus est circa res omnes, quae in Religione sustinenda occurrunt, & toleranda: quales sunt tribulationes, & persecutiones à secularibus; ingenia & mores difficiles domesticorum; morbi, dolores, & mortis pericula: in quibus siue status ipse, siue officium, siue Praelatorum obedientia, aliquando coniungunt: cum aliquem mittunt ad infideles, ut eos conuertat. Et hic supremus est gradus mortificationis, de quo S. Basilus dixit: Perfecta renuntiatio in eo consistit, si quis id affectus fuerit, ut ne de vita quidem sua quicquam affectus sit, etsi habeat *mortis responsum*. Quemadmodum habuit Apostolus. Et in hoc sensu ipse Christus dixit: *c Qui non odit animam suam, non potest meus esse discipulus.*

Regula 8.
ex Fufis.
b 2. Cor. 1. 9
c Luc. 14. 26

d Can. 5. 6.

HI SUNT quinque mortificationis gradus res innumeras complectentes, quibus seruantur omnes ferè Ordinationes & Regulae Religioſae, & remouentur omnino omnia impedimenta perfectionis, & ingressus Dei in animam, ad eam donis ac virtutibus suis caelestibus ditandam. Ideoque cum sponsa dixisset, quod eius manus ac digiti pleni essent myrrha probatissima, statim subiunxit: *sed pessulum est si sui aperuisse dilecto suo, ut ingrederetur.* Quodnam autem hoc est pessulum nisi quæuis inordinata ad creaturam affectio, & quodlibet vitium siue passio animae infixæ? Si est in re graui, est ferreum repagulum; si autem in re leui, etiamsi tantum sit aliqua imperfectio contra Regulam sponte admissa, aut etiam in voluntate radicata: est verè pessulus, quo clauditur porta cordis, ne caelestis sponsus ad illud ingrediatur; ut possideat, & Diuinorum donorum plenitudine ditet. Huiusmodi autem pessuli, & obices non remouentur, nisi manibus ac digitis myrrha mortificationis inunctis: quæ rectà tendit contra illos, ut remoueat. Nec sufficit quæuis myrrha, sed opus est *probatissima*, & purissima: non enim remouentur huiusmodi impedimenta, sola externa mortificatione, aut propter vanitatem, aut impetum propriæ voluntatis; sed tali, quæ sit pura intentione DEO, placendi; & à se euellendi quicquid illi displicet. Sit itaque præcipuum nostrum studium, exercere nos in his mortificationis gradibus, ut paulatim explicabuntur: nobis persuadentes, hanc curam esse quasi summam omnium. Deliciae enim, & fauores caelestes sequuntur benè mortificatos, etiam cum illos non quærunt; fugiunt verò immortificatos, etiamsi maximè illos quærant. Hi enim sunt quasi montes Gelboe, quos Dominus pertransit, nec visitat, nec rorem, nec pluuiam caelestem eis dat: ac proinde nec sunt agri primitiarum, nec vllas proferunt fructus; sicut Religiosi primi, quos imitantur mortificati: ac

propie-

propterea Dominus eos visitat, cœlestesque benedictiones eis indulget, ac facundos reddit in operibus sanctis.

CAPVT VI.

PERFECTIO EN MORTIFICATIONE IN ORDINATI
amoris ad parentes & cognatos.

CARNALIS AMOR ERGA COGNATOS & amicos, & nominatim erga parentes & fratres, utpote nobis maximè coniunctos, fuit omnium hostium nostrorum infensissimus, qui nos retardabat ab ingressu Religionis, & audienda vocatione Diuina: quem tamen vicimus illa die, qua constituimus, ac decreuimus illos relinquere vtentes medijs superius positis. Sed quoniam amor hic est nostris visceribus ita infixus, nobisque connaturalis, solet post tempus aliquod reuiscere, adhibente illum Dæmone tanquam instrumentum & medium ad conturbandum Religiosum; eumque aut reducendum ad sæculum, aut inquietum & inutilem in Religione reddendum. Quod efficit (vt ait S. Basilius) progrediendo per hos gradus.

PRIMUM memoriam eius turbat varijs imaginibus & cogitationibus rerum ad parentes & amicos spectantium, vitæ scilicet, sanitatis, bonorum temporalium, negotiorum, & litium; & rationura ac viarum, quibus inuari possunt, aut in rebus suis retardari. Quibus cogitationibus dant auditum contra præceptum Domini dicentis: *a Audi filia, & inclina aurem tuam & obliuiscere populum tuum. & domum patris tui.* Et quoniam Dæmon est valde sagax. obseruat commodam opportunitatem ad tales cogitationes suggerendas; quale est tempus otij, pigritiæ, ac tepiditatis spiritualis: proprium enim est tepidorum, & otiosorum recreare se cogitationibus carni iucundis, vt solatium aliquod inde habeant. Ex hoc gradu deducit illos Dæmon ad alterum, excitans in eis desideria aliquid sciendi de eis & eorum rebus: ideoque excitat in eis voluntatem scribendi, & literas ab eis accipiendi: vt ex acceptis gaudeant; & non acceptis tristentur: eosque vrget, vt ex patria venientes, de eorum rebus interrogent; & alios, qui informationem aliquam, quam ipsi desiderant, dare possint. Postea iniicit illis desideria eundi ad eos visitandos, aut vt ab eis visitentur, & manendi in propria patria vbi frequenter possent eos videre & alloqui. Et in hunc finem omnia adhibet media, quæ carnalis amor facile adinuenit, colorem obducendo & pallium pietatis, aut subueniendi temporalibus aut spiritualibus eorum

Tract. 5. c. 3.

De Const. Monast. c. 21
Et Reg. 22
ex Fusis.

2 Ps. 44. 11.

2.

3.